

Universiteit
Leiden
The Netherlands

EHRM 9 juni 2022, nr. 15567/20 (Xavier Lucas/Frankrijk)
Bentvelzen, F.C.

Citation

Bentvelzen, F. C. (2022). EHRM 9 juni 2022, nr. 15567/20 (Xavier Lucas/Frankrijk).
Nederlands Juristenblad, 97(32), 2586. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/3513705>

Version: Publisher's Version
License: [Leiden University Non-exclusive license](#)
Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/3513705>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

maken. Ook is duidelijk dat steeds belang is gehecht aan het stimuleren van goed contact tussen de moeder en X. en dat voor de moeder hulpverlening beschikbaar was. Vervolgens wijst het Hof erop dat er steeds goede redenen waren om de plaatsing van X. in het pleeggezin niet te beëindigen. Die redenen hebben met name betrekking op de hechting van X. in het pleeggezin en de specifieke behoeften van X. als gevolg van het trauma en de lichamelijke beperkingen die zij kort na haar geboorte heeft opgelopen. Ook ten aanzien van de beslissingen voorafgaand aan de gezagsbeëindiging heeft de lidstaat derhalve zijn *margin of appreciation* niet overschreden.

D. Slotsom

Het Hof oordeelt dat er geen sprake is van een schending is van artikel 8 EVRM. •

2242

9 juni 2022, nr. 15567/20

Artikel 6 EVRM. Toegang tot de rechter. Excessief formalisme bij toepassing procesregels zonder rekening te houden met praktische belemmeringen. Nalaten van elektronische indiening vernietigingsverzoek arbitraal vonnis. Digitaal platform niet ingericht op indiening van specifieke soort zaak.

(art. 6 EVRM)

Xavier Lucas/Frankrijk

A. Feiten

Klager verzoekt het gerechtshof te Douai om vernietiging van een arbitraal vonnis. Zijn advocaat dient dit verzoek op papier in. In de procedure staat ter discussie of het verzoek inhoudelijk mag worden behandeld, omdat het niet volgens de regels van het Franse Wetboek voor Burgerlijke Rechtsvordering (CPC) elektronisch is ingediend. Het gerechtshof oordeelt in 2016 uiteindelijk dat inhoudelijke beoordeling van het verzoek mogelijk is. Het overweegt dat bij de implementatie van de relevante regels in de CPC, noch in de relevante procesreglementen, de elektronische indiening ook verplicht is gesteld voor verzoeken tot vernietiging van arbitrale vonnissen. Het gerechtshof stelt vast dat het online beschikbare formulier voor elektronische indiening het niet mogelijk maakt een accurate juridische specificatie te geven van het soort verzoek of de hoedanigheid van partijen. Het oordeelt daarom dat klager niet kan worden verweten dat hij zijn verzoek

niet elektronisch heeft ingediend. Dit oordeel wordt in 2019 door het Hof van Cassatie vernietigd.

B. Procedure in Straatsburg

Klager klaagt dat het oordeel van het Hof van Cassatie in strijd is met art. 6 lid 1 EVRM (recht op een eerlijk proces) en art. 13 EVRM (recht op een effectief rechtsmiddel), omdat het zonder inhoudelijke behandeling afwijzen van zijn verzoek wegens het nalaten van elektronische indiening in strijd is met zijn recht op toegang tot het recht. De klachten op grond van art. 13 onderzoekt het Hof op grond van art. 6 lid 1 EVRM, omdat de vereisten van het eerste artikel door het laatste worden geabsorbeerd.

C. Beslissing van het Hof

(Vijfde Kamer: O'Leary (*president*), Mits, Mourou-Vikström, Chanturia, Bårdsen, Guyomar, Šimáčková)

Het Hof oordeelt dat het Hof van Cassatie klager de mogelijkheid heeft ontnomen om de arbitrale beslissing door middel van een vernietigingsverzoek door de rechter te laten toetsen. Ten aanzien van de voorzienbaarheid van deze beperking van het recht tot toegang tot de rechter, merkt het Hof op, dat artikelen 1495 en 930 lid 1 CPC een uitdrukkelijke plicht om processtukken elektronisch in te dienen meebrengen. Het Hof ziet geen ernstige redenen om af te wijken van het oordeel van het Hof van Cassatie dat de werking van deze bepalingen van de CPC niet beperkt is bij de implementatie en in de procesreglementen. Volgens het Hof zijn de bepalingen dan ook voorzienbaar.

Ten aanzien van de noodzakelijkheid van de beperking, merkt het Hof op dat de verplichting tot elektronische indiening geldt in procedures met verplichte procesvertegenwoordiging. In de praktijk gaat elektronische indiening via een digitaal platform dat door de gerechten wordt gehanteerd en waartoe slechts advocaten toegang hebben. Het Hof oordeelt dat het niet onrealistisch of onredelijk is om van juridische professionals te verwachten dat zij een dergelijk platform gebruiken, nu zij al langere tijd gebruik maken van computertechnologie. Het Hof stelt desalniettemin vast dat de advocaat van klager bij het elektronisch indienen van het vernietigingsverzoek een formulier zou hebben moeten invullen met gebruik van inaccurate juridische termen. Verder stelt het Hof vast dat de Franse regering niet heeft aangetoond dat voor gebruikers van het platform informatie beschikbaar was over het elektronisch indienen van een dergelijk verzoek. Bovendien is klagers stelling dat er destijds geen jurisprudentie

bestond die op dit punt meer handvatten kon bieden, niet betwist.

Het Hof oordeelt dat de advocaat van klager niet nalatig is geweest door het verzoek op papier in te dienen, omdat de tweede lid van art. 930 CPC deze manier bij wijze van uitzondering lijkt toe te staan. Het komt het Hof dan ook niet voor dat klager verantwoordelijk kan worden gehouden voor deze procedurele fout.

Hoewel het niet aan het Hof is de overwegingen van het Hof van Cassatie, ten aanzien van de vernietiging van het arrest van het gerechtshof, in twijfel te trekken, herhaalt het dat rechters bij de toepassing van procesregels moeten voorkomen dat zij een overdreven formalistische benadering hanteren die afbreuk kan doen aan de eerlijkheid van de procedure.

Door de regel dat procedures bij het gerechtshof elektronisch aanhangig moeten worden gemaakt voorop te stellen, zonder oog te hebben voor de praktische drempels voor klager, heeft het Hof van Cassatie een formalistische benadering gekozen die niet nodig was om rechtszekerheid of een goede rechtsverdeling te waarborgen en die daarom als excessief moet worden aangemerkt.

Het Hof concludeert dat klager daarmee onevenredig is belast, waarbij het evenwicht is verstoord tussen enerzijds het rechtmatig belang bij naleving van de formaliteiten die gelden bij het aanhangig maken van gerechtelijke procedures en anderzijds het recht van toegang tot de rechter.

D. Slotsom

Het Hof oordeelt unaniem dat art. 6 lid 1 EVRM is geschonden. Het Hof kent klager € 3000 aan immateriële schadevergoeding en € 1170 aan vergoeding voor de gemaakt kosten toe. •

2243

14 juni 2022, nr. 9988/13 e.a.

Rusland maakt een groot aantal NGO's het leven zuur. Toepassing van de Foreign Agents Act leidt tot allerlei beperkingen, kosten, sancties en, in veel gevallen, opheffing van de organisatie. Inbreuk op de vrijheid van vereniging (art. 11 EVRM). Wet is te vaag om als toereikende basis voor een inbreuk te kunnen te dienen: ruime en onvoorspelbare interpretatie van de termen 'politieke activiteiten' en 'buitenlandse financiering'. Inbreuk evenmin noodzakelijk in een democratische samenleving. Schending. In het geval van Memorial (winnaar van de Nobelprijs voor de Vrede 2022) gingen de